

Поєднання полімерного емульгатора 2 роду з м'яким ПАР буде забезпечувати утворення метастабільної емульсії о/в, яка обертається в «зворотну» емульсію під час нанесення.

D-пантенол – виявляє виражену антибактеріальну, протизапальну дію, забезпечує глибоко проникаюче зволоження шкіри, сприяє епітелізації, активізує загоєння та регенерацію шкіри, підвищує міцність колагенових волокон.

Фільтрат слизу виноградної лавліки допомагає позбутись шрамів, рубців та розтяжок, бореться із в'ялістю шкіри, проявляє антиоксидантну дію, сприяє регенерації пошкоджених тканин, допомагає подолати пігментні плями, знімає запалення та опіки.

Алантаїн проявляє регенеративні властивості, чудово пом'якшує шкіру, живлячи та збагачуючи її всіма необхідними компонентами, при подразненнях на шкірі допомагає швидко зняти біль та заспокоїти уражені ділянки, має бактерицидну дію, нормалізує гідроліпідний баланс, що в цілому захищає шкіру від пересихання та тріщин.

Висновки. На основі проведеного аналізу було обґрунтовано перспективність створення засобу для лікування келоїдних рубців у формі SWOP-емульсії. Зважаючи на особливості фармакотерапії даного виду рубців опрацьовано раціональний склад емульсії, активними компонентами якої запропоновано D-пантенол, фільтрат слизу виноградної лавліки та алантаїн. Тому, подальші дослідження є перспективними напрямком фармації і косметології та будуть спрямовані на встановлення оптимального співвідношення компонентів у складі розроблюваного лікарського косметичного засобу та опрацювання раціональної екстемпоральної технології.

Актуальність розробки м'якої лікарської форми для лікування артриту

Кричфалушій В.М., Буряк М.В., Ковальов В.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

marinaburjak@gmail.com

Вступ. Артрит – хронічне прогресуюче системне захворювання сполучної тканини з ураженням суглобів, переважно дрібних, за типом ерозійно-деструктивного поліартриту. Термін «артрит» у 1859 р. запропонував англійський лікар Геррод. Зважаючи на його значне поширення, що в різних країнах світу становить від 0,4 до 1,5%, це захворювання має непересічне медико-соціальне значення, оскільки за відсутності ефективного лікування призводить до швидкої інвалідизації і скорочення тривалості життя пацієнтів. В Україні поширеність артриту становить 340 випадків на 100 тис. дорослого населення, причому хвороба вражає переважно людей працездатного віку (20-50 років), що призводить до частой і

тривалої госпіталізації, а нерідко й до інвалідизації. Тому, актуальним є розробка м'якої лікарської форми екстемпорального виробництва для лікування артриту.

Мета дослідження. Дослідити основні патофізіологічні механізми розвитку хвороби для встановлення оптимального складу.

Методи та об'єкти дослідження. Для досягнення поставлених завдань аналізували доступні наукові джерела використовуючи загально логічні методи дослідження.

Основні результати. Причиною розвитку артритів можуть бути місцева чи загальна інфекція, алергія, травма тощо. Запальні процеси звичайно супроводжуються болем та набряком, тому перспективним є використання комбінації нестероїдних протизапальних засобів із лікарськими речовинами, які покращують мікроциркуляцію та знімають набряк у місці запалення. Лікарські засоби, що застосовуються місцево при суглобовому та м'язовому болі повинні мати такий спектр фармакологічної дії: анальгетичний, протизапальний, протинабряковий, протигіперемічний, крім того, подразнювальний та відволікаючий. Лініменти є найбільш спрямованою лікарською формою для місцевого лікування та мають ряд переваг перед іншими. Вони добре переносяться організмом, добре всмоктуються, не закупорюють пори шкіри, швидко та рівномірно розподіляються, також у них можливе поєднання компонентів з різними фізико-хімічними властивостями.

Висновки. Це визначає доцільність створення нового комбінованого екстемпорального лініменту для лікування та профілактики ревматичних захворювань

Список літератури

1. Дибров Д.А. Новые лабораторные биомаркеры ревматоидного артрита. Научно-практическая ревматология. 2021;59(2):201-207.

Вивчення ліпофільності важкорозчинних субстанцій рилузол та німодипін

Крутських Т.В.¹, Щиковський О.Е.², Чегринець А.А.¹

¹Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

²АТ «Фармак», Київ, Україна

tvkrut@ukr.net

Вступ. На початковому етапі проведення фармацевтичної розробки лікарської форми обов'язково проводять поглиблене вивчення фізико-хімічних та фармакотехнологічних властивостей субстанцій. Найбільш важливими фізико-хімічними властивостями активних інгредієнтів є хімічна форма субстанції (сіль, вільна кислота, вільна основа), фізична форма (аморфна або поліморфна сполука, первинний розмір частинок), температура плавлення,